

Ügyszoba Országot Kunewalder ház
Lukács és társ. nyomdájában. Egye-
dül itt fogadtatnak-el az előfizeté-
sek is.

Előfizetés.

	Pesten.
Félévre helyben	6 ft. pp.
Negyed évre	3 ft. pp.
Egy hónapra	1 ft. pp.

Felelős szerkesztő : **Lauka
Gusztáv.**

Vidéken előfizethetni minden posta-
hivatalnál.

Előfizetés.

	Vidéken.
Három hónap vidékre	3 ft. 24 kr.
Hat hónap	6 ft. 48 kr.
Egy év	13 ft. 36 kr.

**Kiadó
Lukács László.**

CHARIVARI

(D O N G Ó.)

Erdélyi

Mária Magdolnához.

Engedjen meg drága nagysám,
Hogy színem padjára viszem,
De ön hatást fog csinálni
Én azt vallom, én azt hiszem!

Német szüléktől származott
Tulérzékeny, nemeskeblű,
Azért nem kell a magyarnak
Mert az minden faint meglü.

De nekem ám tisztemben áll,
Finom izlést terjeszteni!
S e munkát bájos Magdolnám
Önnel fogom megkezdeni.

Találjon bár minő fatum,
Mári én önt színre viszem,
Mert ön furorét csinálанд
Én azt vallom, én azt hiszem.

Jutalom?! oh a jutalom
Nálunk még most furcsa madár,
Arról a ki izlést terjeszt,
Nálunk azt mondják, hogy ; számár.

Na de semmi! szép Mariám
Idővel mi is haladunk,
S ha a ráczokat szétvertük
Majd több Magdolnát is adunk.

**Mária Magdolna
Erdélyihez.**

Aranyosszáju Jánoskám,
Hogy sokat szenved, azt látom, —
Hogy a magyar izléstelen,
Na moj dusu az már fatum.

Hogy színpadán mi sors talál
Tudom. Várnak az angyalok! —
Nem e vadnépért, de érted
János örömet meghalok.

Tóbiás a rendületlen.

Tóbiásnak az apja Zsadányban lakott, in-
carnatus magyar nobili volt, annak idejében in-
surgens, később Szathmár vármegyének leg-
gorombább ugyan, de legszamarabb táblabirája.
Nevezék pedig őt vezetéknevén Lophágyi,
keresztnevén Tóbiásnak. Beszél a francziát, an-
golt, olasz, német és diákot kivéve minden eu-
rópai mívelt nyelvet, sőt a tudományokban is
annyira kiképezte magát, hogy 1806-ban, egy
sonettet írt.

Tizennyolcz évig tartó pároséletből egyet-
len gyermeke született, egy piros pozsgás fiu. Ne-
vezteték pedig e fiu Tóbiásnak, hogy lenne is-
mét egy Tóbiás a Lophágyi családban.

Tóbiás gyönyörű gyermek volt, piros, és
köpczös; öt éves koráig nem tudott járni, ezután
is ha kettőt hármát lépett, egész phlegmával le-

csücsült, soha sem nézve hogy hova, ez anyjá
számtalanszor megbosszantá, de a papa örömtől
dagadó kebelével kiáltott fel: meglásd Rózsa, Tó-
biás nagy férfiú lesz, mert Tóbiás rendületlen!

Öt esztendő koráig négy dajkát szopott a
másvilágra Tóbiás, mire megszomorodván a csa-
lád szíve, a gyenge csemete marhahússal nevel-
teték feljebb.

Tizenegy esztendő koráig otthon művel-
teték Tóbiás egy részeg organista által, melly
nevelésnek látható következménye lőn, a szolgál-
lók iránti kora sympathia s tulságosan kifejlett
szerelem a gabonapálinka-iváshoz.

Tizenegy esztendő korában oskolába vit-
ték Tóbiást, az egész classisban ő volt a legso-
lidabb számár, ötven pengő forintért azonban
egy cseh minorita annyiszor mennyiszor nyolcz
éven keresztül kellett, primába tette utolsónak, —
az égig magasztalva szilárd moralisát. A papa
vacatiókor mindig megajándékozta Tóbit mond-
ván: Tóbiás nagy férfiú lesz, mert Tóbiás ren-
dületlen.

A philosophiába, és jusba 100 pft. kellett,
hogy Tóbiás tertiába ne nyomassék, ezen clas-
sisokban Tóbiás volt a legmoralisabb számár.

Pesten mint juratus nagy szerepet játszott.
Elhurczolták jó baráti mindenfelé, ő rendületlen
volt ugyan mindenütt, de azért mindenütt ő fize-
tett, az arany hattyuban pedig maradandó emlé-
kül három lyukat szakasztottak fején, mert társai
megszöktek s az egész keringő tempo összerom-
bolási indignatióból credett cravall ulti-
mo a Tóbiás fején állapotodott meg. Mozdulatlanul
ült, komoly képet vágva az örgyilkos marhanyú-
zók felé, de feje beszakadt.

Ez idő óta még sokkal komolyabb, és ren-
dületlenebb lett. De méltó indignatiójában bori-
tálnak adta magát, s rendesen részeg volt.

Az apja meghallván egyetlen fiának ke-
délymeg hasonlóságát, Tóbiást haza parancsolta s

Tóbiás egyetlen váltóöltönyben haza hurczoltatott egy tót fuvaros által, Pestről Nagykárolyig fizetendő 4 ezüst huszasért.

Olthon Tóbiás a régi volt, kivéve hogy ebéd után, mindennap megívott két iczeze fekete kávé, s a szobalánnyal egyetértve minden harmadnap lábfürdőt rendezett.

Az öregur már ekkor nagy hatást gyakorolt a megyében, a fiatal Lophágyi kinevezteték tiszteletbeli jegyzőnek. Ő azonban feléje sem ment a megye házának, miután rendületlen volt.

Igy élt öt egész évig, apja és anyja azalatt meghalozván, s Tóbi egyedül maradván, compossessorrá lön Zsadányban.

Árvaságának első évében rögtön kinevezteték fizetés nélküli táblabírónak. Soha feléje sem ment sem sedriának, sem közgyűlésnek, mert Tóbiás rendületlen volt.

Tíz évig élt jengelon, mialatt orra megveresedett, szemei neki véresedtek, elkopaszodott, s olly gömbölyű hasat nyert, mint bár mellyik tunya kanonok.

A sympathia folyvást kísérte, megemlékezett férfiúi éveiben a lábfürdőt rendező szobaleányra, s nőül vette azt.

Mint nős ember egész nap a tornáczon ült és pipázott, káromkodott néha néha, ivott minden órában kétszer, nem szolgált sem istennek, sem embernek, nem is gondolkodott, csak nézett mint a juh.

Magtalan volt és rendületlen!

Szeretett, de nem szerető neje elhervadt oldala mellett, egy változékony martiusi napon elpatkolt. Tóbiás nem sirt, hanem kétszer annyit ivott bujában, s komoly fogadást tön, hogy többé nem házasodik.

Fogadását megtartá. Tóbiás rendületlen volt, és ez időben 250 fontot nyomott ruha nélkül.

Minden kedve elhagyta őt, gazdaságát ispányjára bizta, ki azelőtt hajduja volt, s ki háladatosságából rendületlenül lopta a rendületlent.

Tóbiás szerencsés halandó volt, megérte a martiusi forradalmat is. Jobbágyai felszántották még az udvarát is, ő a tornáczon ült, és nézett. Pipázott és ivott.

Az ispányja tettetett szomorúsággal beszélt, hogy nem sokára a ráczok is bejönnek, és elveszik házáat is. Tóbiás bámult, egy fülével mindent hallott, bal fülét megütötte a szél. Pipázott, és ivott. Utolsó napjaiban semmit sem tagadtak meg Tóbiástól körülről lévő jó emberei. Enni, s inni volt elég.

Jobbágyai pajtáit, boglyáit, kazlait kezdék gyujtogatni. Tóbiás mind ezt csak bal szemével látta, jobb szeme világát kioltotta a szél.

Végre felgyujtották ősi házáat. Tóbiás fél szemmel látott, fél fülével hallott, először életében megrendült. . . . és . . . kiszendvedett.

—Szegény Tóbiás megrendült, azért halt meg — szólt könnyezve a hű kocsis.

Az ispán indulatos hangon kergeté el a kocsis boldogult ura tetemei mellől, e sokat jelentő szavakkal:

Tóbiás rendületlen!

Ördögsekér.

Offena epistola in unseros Wienenses schwageriones.

Gutissimi Bruderes, qui wohnitis ultra be-rüchtigtum Mauthamtium, besitzentes longas zop-fas, et grosziores schlafmützios, et grossimos Staatschuldios, höríte mea Worte.

Erlaubíte nobis ad vestros Auges zu wer-fere: quod vos durchausissime undankbari estis — gegen nobis.

Vos aufbauistis magnum Stadtium Wienam, ubi nostri magnaten cum goldénis paszomantibus wohnebant in euris dreistöckhöhis Hausibus et ibidem verschleuderebant gutas ducatas körmezi-enses nostras; unterdessen nos in unseris markt-flekibus miserabilitibus empfanximus euras banknotás papirianas nixnutzianas, zumteufelholianas.

Unseri soldates, guti bakancsosiónes et huszáríones exmaschirebant in euros Landos un-gástfreundlichios, et fressebant trockenum bro-funtium, et hungerebant, quantum gefalluit; indem euri csaraparíones, et svolzseríones bugyogó-sisími einquarterisabant se in unseram alföldam, et sibi anfüllerunt Bauchium cum fettissimis töltöttkáposztis et bográcsos-husionibus, puantum beléjek fért.

Höríte Nachbaríones.

Ego vobis unum merkwürdigum Einfallum mittheilebo:

Gebíte vos nobis, quod unserum est et nos etiam bescheerebimus vos cum allo isto, quod a vobis empfanximus.

Gebíte nobis unserum Könígium, et nehmite in Tausch euros zweiköpfigos Adleríones.

Gebíte nobis unseros körmöczíenses, et nehmite euros hölzernos et papiernos gelderos in Gottes namen.

Gebíte nobis nostros huszáríones, et neh-mite vestros vasas németíones et lebíte glüekli-chiose cum illis.

Ráadásul accipiatis omnem nationem phi-listeorum biertrinkendorum; nos wünschimus il-lis glüeklichum Reiseum in euros heimathlichos gaus.

Behaltíatis autem vobis vestros Staatschul-

lös dreitausend millones, et nos etiam behalte-bimus nostros soldates zweimalhunderttausen-díones, Engem úgy segítjen!

Unterdessen behüeteat vos Gottus ab omni unfallo, vorzüglich aber ab unseris furkósbótibus.

Gegebi in Dorfio meo residentiali Debre-czeniensi anno Herri 1848, die sechsunzwanzigti Julii.

Zoltanus Pogány
mehrissimorum geschpanschaftum
gerichtstafelbeisitzeus.

Az irgalmas Szamaritan.

Tanító kedves gyermekeim! Hallottátok mindannyian a Szamaritanok történeteit; Jánoska! mit művelnél ha egy összetört és sebekkel fedett férfit találnál? Jánoska. Hogy ne kinlódjék, egészen fübe ütném.

— A szent gellérthege sápadni kezd tán azért hogy az ősz közel? oh nem! megjíedt, hogy egy bizonyos kormánytag hasa maholnap felülmulja ősi nagyságát.

— A köziskolák kérdésére ministerialis szellemben leendő elfogadására Prónai Széchenyi gróf ezüst pixiséből korteskedett. Azt beszélék, hogy a tubákon alul üveg alatt, e szócska volt olvasható „igen!”

A criticus.

Ismertetőjel: Tör helyett igen hegyes tollat hord, botorkálva jár, kerüli a világosságot; miként királyok és herczegek mindig per „Mi” beszél, mindazáltal nevét mindanyiszor elhallgatja. Tartózkodási helye: Nyilvános lapokban.

Tenorítsa.

Ismertetőjel: Szinpadon a primadonával rendesen szerelni viszonyban áll, mit a Bassista a valódi Zsarnok ritkán akar túrni; mégis rendesen utoljára győz, vagy igen sajnálatra méltó módon bukik meg, mialatt mindenkor a kis c, s a b között inog.

Tartózkodási helye: Korcsmák, vendéglők, vagy más ivó társaságokban soha sem található, miután hangja miatt szerfelett vigyáznia kell magára.

Czél. A szerző által zenére alkalmazott szívbeli fájdalomát elénekelni.

Diák.

Ismertetőjele: Színes szalagokat hord, s az örállók előtt, mindanyiszor pipázik.

Tartózkodási hely: Pest, Debreczen Sáros-Patak, utczák, korcsmák, s viadalhelyek. Czél: Buktatni, rombolni, dönteni, és bontani.

.Bizúgy édes Mihály gazda! e helyen volt egykoron az a híres Magyarország!
„Én istenem be kár érte! mutatja a fennmaradt sarkantyú, kalpag toll, és kő darabok
milyen nagyszerű volt.

Kapus.

Ismertető jel: Nagy gomb.

Tartózkodási hely: Kapualj nagy városokban.

Czél: Honneur-csinálás

Embermajom.

Ismertető jel: Baccioli, és Eau de mille fleurs utáni illat.

Tartózkodási hely: Minden polgárosodott közállomány.

Czél: Kellemes illatot terjeszteni, szóval: az életet szépíteni.

Párbeszéd két kommunista között.

Te mindig egyenlőségről beszélsz, az heyes helybe hagyom, de hátha p. o. én meggazdálkodom a felezett vagyont, te pedig a magadét elpredáló, hát akkor mi történik?

„Igen egyszerű a dolog! akkor ismét felezünk!”

Adós és hitelező.

Adós: Lássá ön Fortuna kisaszszony nem hallgatott meg, számjaim fordítva jöttek ki.

Hitelező. Mi közöm neked ön remény nélküli gyötrelmeire én csak azt akarom tudni, mikor fizet az ur?!

Adós: Micsoda? ön azt kérdezi, mikor fizetek? engedjen meg uram, de prophéta nem vagyok.

Rabló.

Ismertető jel: Vörös köpeny, vörös toll, és igen hegyes konyhakés.

Tartózkodási hely: Olaszország, mint fajzat más tartományokban is található.

Czél: Rabolni, és ölni.

Budapest aug. 12.

— 10-én Hajnik Pál, erélyes rendőr-főnökünk 64,000 forintot tartóztatott le, mely összeget aranyban, és ezüstben, akarták kirabolni hazánkból.

— A felső tábla annyira elnépszerűlennedett még külföldön is, hogy többen a német lapok közül is felette szükségesnek hiszik eltöröltetését.

— Mészáros hadügyérünk tegnapelőtt ment e a táborba, adja isten, hogy szemléletére, minden önkényteseinkből, egy egy Mészáros válják a rácz rablókra nézve.

— Posenból vett hírek szerint ott ismét volt csekélyebb jelentőségű zsidó cravalka, a katonaság által azonban csakhamar sprengoltatott.

— Az insprucki deputatio bizonyosan a királyt Bécsbe kísérendi, azért késik olly soká. Égünk hallani a sok jó hirt. . .

— Figyelmeztetjük az ijtető rendőrséget, hogy

for-duljon meg ollykor ollykor a császárfürdőben, tapasztalni fogja, mennyi gyanus emberek, és színek mutatkoznak e helyen.

— Az academia elhatározta sorshuzás utján állítani ki 10 egyént, a szegedi táborba. Egy tiszteletbeli tagot, 3 rendest és hat levelezőt. Miko(a hosszú) mint Profuz fogja követni e lelkes ifjakat.

— Naponkint új új gúnyképek jelennek Pálfi Albert barátunk, és a Martius szerkesztője ellen. Öszintén bevalljuk, hogy a jó vicznek ha barátunk ellen intéztetik is, jóízűen tudunk nevetni. De az efféle nyomoruságok, mint ezen torzképek méltó boszorkodással töltenek-el minden jobb kebelt, kivált miután azokban, kivált az utóbbiakban élsze helyett, a legpiszkosabb, és Carlo Dandini féle czélezásokkal találkozunk. Pálfi megmosolyogja az efféle silányságokat, mint-hogy őt érdeklik, más azonban undorral fordul-el az e fajta szennyes karmolászásoktól.

Tóbi és a tengely végszeg.

(románca)

Fűzfasipom kérlek zengd el,
Szikár Tóbi millyen ember!?

Ha könnyelmű légy esett be
Lőrjébe, levesébe,

Könyörülő lelkülete
Bosszúságra nem tüzelte. —
S megszopván az istenadtát,
Feje fölött röpité át.

S kérdem, ég munkája már a
Hogy ezen istenfelő pára
Táblabírói tisztjében
Járván szélyel a megyében,
Tengelyszögét elvesztette!
S a türelem ideálja,
E fatumot ki nem állja,
S magát szegre függesztette.

Ó istenek ó istenek
Mért vagytok olly kegyetlenek?!

De nem, ti megszántátok őt
A fuldoklót, a fityegőt,
Hü kocsisa észrevette,
S lánggal égő teremtette!
S a volt ám a derék fiu,
Millyet nem terem husz falu;
Egyetlen bicskavágással
A köteleket ketté vágta,
És életét visszaadta.
Mondom, egy bicskavágással —!

Megjöve az új esztendő,
A hü eseléd számolni jő,
S Tóbi áhitattal mondja:
„A fatum az isten gondja,
„Tengelyszögem elvesztetted,
„Uj kötelem elmetztetted, —

„Ezt fiam le kellend róni,”

Szól, — és cselekedte Tóbi.

Paumann Eduard Szigetről egy levelet küldött bizonyos szerkesztő barátomhoz, mellyben egy nagybányai tisztos családot akar pelengérre állítani sőt annyira pimasz volt, hogy még gyengéd hölgyek irányában sem leendett kimélettel. Az ilyen czudar lovagot adandó alkalommal hozzá méltó fegyverrel fogom rendre utasítani.

Szerk.

Megjelent s kapható

Emich Gusztáv nemzeti könyvkereskedésében, uri és kigyóutca szegletén a postahivatal áttellenében.

Caelibatus,

irta Szabó Richard,

ára borít. füz. 30 kr. pp.

Kilian's társánál

Pesten, a váci utcában Parkfrieder házban, épen most jelent meg, — és minden hiteles könyvárusnál kapható:

A számkivetett titkos látásai,

irta István Pál,

8-rét füzve 20 kr. pp.

A váltóbeli adósság

felmondhatása, — és az alakítandó hitelintézet követeléseinek kiváltságos elsőbbségéről, értekezik Császár Ferencz, nagy 8-rét 12 kr. pp.

Rákóczi discursusai

avagy H. Rákóczy Ferencz, fejedelemnek, a magyar nemzet örökösítését tárgyazó gondolatai,

nagy 8-rét füzve 30 kr. pp.

A' cím metzés újra készülvén, ezen egy szám a' régi cím metzés nélkül jelenik meg. Szerk.